DESPRE APLICAREA JUSTĂ A „LEGII AVANTAJULUI" ASIGURĂ CURSIVITATE, SPECTACULOZITATE ȘI ECHITATE ÎN JOC

În cadrul articolului 5 („Arbitrul") din regulamentul jocului de fotbal se vorbește și despre legea avantajului *atunci cînd se spune că arbitrul* „se va abține de a penaliza în cazul cînd, făcînd acest lucru, el crede că ar favoriza echipa care a comis greșeală". *După cum se vede, legea avantajului nu este o sancțiune sau o compensație, ci un instrument pe care regulamentul îl pune la dispoziția arbitrului pentru menținerea echității și asigurarea continuității jocului.*

Aplicarea corectă a legii avantajului *este măsura ae apreciere a capacității arbitrului respectiv sau, cu alte cuvinte, face dovada măiestriei unui arbitru de modul cum știe să creeze pe teren spiritul de echitate atît de necesar în buna desfășurare a unui meci de fotbal.*

Legea avantajului, *care de fapt nu este o „lege" ci o emanație a regulilor de joc, a stat la baza întocmirii regulamentului chiar de la prima lui alcătuire. Ea are caracter general și se referă la toate regulile de joc, subordonate acestui principiu de echitate sportivă.*

Ținînd seamă că penalizarea aplicată de arbitru nu privește niciodată numai jucătorul care a comis infracțiunea ci se îndreaptă spre întreaga echipă din care face parte jucătorul respectiv, rezultă că sancțiunea aplicată are și caracter educativ *și aceasta atît pentru jucătorii ambelor echipe, cît și pentru spectatorii din tribune. Deci nu este deloc indiferent modul în care un arbitru înțelege să aplice regulamentul. Principiul echității și spiritul regulilor de joc cer sancționarea neapărată a jucătorului vinovat.*

În decursul celor 104 ani de cînd s-a întocmit primul regulament de fotbal, s-a dovedit că sînt frecvente cazurile cînd oprirea jocului pentru executarea unei sancțiuni, nu numai că nu constituie o pedeapsă pentru echipa vinovată ci, din contră, o avantajează. Această imprejurare a dat naștere legii avantajului — *adică ori de cîte ori un arbitru are convingerea că oprirea jocului ar avantaja echipa infractoare, el trebuie să se abțină de la penalizare, dînd astfel cursivitate jocului.*

F.I.F.A., pentru a veni în ajutorul arbitrilor, antrenorilor, jucătorilor și maselor de iubitori ai acestui sport, a **făcut unele precizări referitoare la punerea în practică a legii avantajului, dînd o decizie care are următorul cuprins:** „Spiritul regulilor de joc este ca meciurile să se desfășoare cu cît mai puține opriri posibil și, în acest scop, datoria arbitrului este de a sancționa numai încălcările intenționate ale regulilor de joc".

Fotbalul este un joc sportiv, dinamic, spectaculos, iar regulamentul este făcut tocmai în acest scop: să-i asigure continuitate, dinamism și spectaculozitate. Dacă arbitrul aplică regulamentul în mod mecanic, fluierînd greșeli neînsemnate sau îndoielnice, enervează pe jucători, le provoacă o proastă dispoziție și strică și plăcerea spectatorilor.

Dar legea avantajului nu se aplică mecanic: ea este un act gîndit al arbitrului. *Cum? O vom ilustra cu două exemple:*

1 *Un atacant se apropie cu mingea de poarta adversă. Portarul îi iese în cale, dar înainte de a ajunge la el, atacantul ridică mingea peste portar, în direcția porții goale. Un apărător, coechipier al portarului, se repede spre a opri mingea cu mîna, însă din mîna sa mingea intră totuși în poartă. Este clar că apărătorul a săvîrșit o infracțiune: jucînd mingea cu mîna în suprafața de pedeapsă, echipa ar trebui sancționată cu o lovitură de pedeapsă. Dar, în această situație, arbitrul nu va acorda lovitura de pedeapsă, ci golul marcat, aplicînd legea avantajului, deoarece — deși echipa aflată în apărare a comis o infracțiune — mingea a intrat în poarta acesteia.*

Dacă arbitrul ar acorda lovitura de pedeapsă ar însemna că favorizează echipa infractoare: portarul ar putea să apere penaltiul sau lovitura să fie ratată de jucătorul care o execută. Și astfel s-ar **încălca principiul echității depline pe care conducătorul jocului este obligat să-l asigure în tot timpul desfășurării unei partide. În cazul în care conducătorul jocului nu ar acorda gol ci lovitură de pedeapsă, ar aplica mecanic textul și ar contraveni spiritului regulilor de joc. Ar da astfel dovadă de necunoaștere a fotbalului.**

2 *Fundașul încearcă să deposedeze de minge pe un înaintaș; ambii alunecă, dar atacantul mai are timp să paseze mingea unui coechipier, care pornește cu ea spre poartă. În aceeași clipă fundașul care este la pămînt lovește brutal cu piciorul, intenționat, pe înaintașul care, de asemenea, se află căzut. În timpul acesta, celălalt înaintaș se apropie de poartă și înscrie. Arbitrul a văzut bine lovitura brutală, intenționată, săvîrșită de fundaș, totuși nu a oprit jocul. A așteptat ca acțiunea să se termine, a acordat punctul înscris, iar pe urmă a eliminat fundașul care a comis actul de brutalitate. Procedînd astfel, arbitrul a făcut o justă aplicare a legii avantajului. Dacă arbitrul, în clipa în care fundașul l-a lovit pe înaintaș, ar fi oprit jocul și ar fi dictat lovitură liberă, poate nu se înscria golul și, în felul acesta, echipa aflată în apărare ar fi fost avantajată.*

În consecință, chiar și în cazul unei încălcări voite, vădit intenționate și clare a regulamentului, jocul nu trebuie întrerupt pentru a se executa o lovitură liberă sau o lovitură de pedeapsă decît atunci cînd oprirea jocului nu ar însemna un avantaj pentru echipa infractoare.

În încheiere mai trebuie arătat un fapt. Sînt arbitri care după ce acordă avantaj — revin și fluieră infracțiunea săvîrșită asupra celui avantajat dacă în fața ce urmează imediat echipa ce a beneficiat de legea avantajului *pierde mingea.* Faptul constituie o gravă eroare de arbitraj pentru că, procedîndu-se astfel, echipa respectivă este de două ori avantajată. *Asupra unui avantaj acordat, arbitrul nu mai poate reveni. De aceea arbitrilor li se cere o cunoaștere temeinică a fotbalului și a regulamentului de joc, ca și mult discernămînt în aplicarea* legii avantajului. *Măiestria unui arbitru în conducerea meciurilor de fotbal se vede din modul cum știe să aplice această „lege" nescrisă.*

prof. ILIE DRĂGHICI
arbitru de fotbal

OPINII

PENTRU DRIBLING OPORTUN ȘI EFICACE

Conducătorul marei echipe a Austriei dintre cele două războaie mondiale, **Hugo Meisl,** avea obiceiul să spună că **„driblingul în fotbal este ceea ce este sarea în bucate".** În acest domeniu echipele continentului european au întrecut pe „maeștrii" lor britanici încă de pe atunci, ceea ce a și stîrnit invidia tehnicienilor insulari. Deși echipele britanice dispun acum de dribleuri remarcabili, ca urmare a unui accent pus pe rafinamentul tehnic în antrenament, jocul echipelor insulare pare totuși încă destul de simplist în comparație cu cele mai bune echipe de pe continent. Se pare că greaua moștenire a stilului **„kick and rush"** mai apasă fotbalul englez, iar dorința de a ajunge cu cît mai puține pase la poartă frînează întrucîtva dezvoltarea tehnicii individuale la fotbaliștii englezi. Căci, și în fotbal, nu întotdeauna drumul drept este și cel mai scurt, iar driblingul este un procedeu tehnic care descurcă **faze** ce — frecvent — nu se pot rezolva cu o simplă pasă. Lucrul acesta l-au înțeles destui dintre antrenorii englezi și de aceea echipe ca **Chelsea, Manchester United, Tottenham** și altele își instruiesc sportivii după metode care în măsură importantă au fost inspirate de echipele de pe continent. Urmările s-au **văzut** la C.M. din 1966. Jucători ca **Bobby Charlton, Greaves** sau **Allan Ball** nu au fost cu nimic mai prejos de colegii lor continentali, renumiții tehnicieni **ca Albert, Rivera, Eusebio, Iakimov** sau **Torres.** Dimpotrivă.

Și la noi a existat o perioadă cînd, din dorința de a accentua avantajele execuțiilor colective s-a neglijat întrucîtva cultivarea exercițiilor individuale. Desigur, oricînd o pasă este mai avantajoasă decît un dribling, dar numai atunci cînd este realizabilă în condiții optime. Or, în joc, există multe faze cînd, pentru a putea pasa, trebuie mai întîi descurcată situația cu ajutorul unor driblinguri și fente, iar în momentele decisive de multe ori finalizarea nu devine posibilă decît printr-o străpungere individuală a apărării adverse. **A lua răspunderi la momentul oportun și a lua acțiunea pe cont propriu sînt virtuți ale jucătorului matur, bun tehnician și bine orientat tactic.** A fugi de răspundere pasînd mingea în astfel de situații înseamnă a nu dovedi spirit colectiv și este de-a dreptul dezavantajos pentru interesele echipei.

A dribla cu iscusință este o problemă de tehnică individuală. Bunii tehnicieni sînt totodată și buni dribleuri. La noi există o tradiție de tehnicitate ilustrată de un cortegiu de jucători valoroși care au adus contribuții hotărîtoare la succesele echipelor în care au jucat. În generațiile dinainte de război s-au remarcat în acest domeniu fotbaliști ca **Ciolac, Subășeanu, Bindea, I. Bogdan, Marian** etc. După război am avut fini dribleuri în persoana unor jucători ca **Ozon, Petschovschi, Fabian, Moldoveanu, Zavoda I,** iar în prezent driblingurile lui **Dobrin** sau ale lui **Dumitriu II** fac deliciul spectatorilor. Nu sînt puțini copiii care își încep evoluțiile lor cu mingea tocmai din dorința de a imita procedeele de înșelare a adversarului văzute la „idolii" lor de pe stadioane.

Driblingul fiind deosebit de spectaculos constituie o excelentă propagandă pentru fotbal, bineînțeles dacă nu se abuzează de acest procedeu. Destui de mulți jucători din divizia A nu sînt în stare să treacă de un adversar prin dribling, fiind obligați să paseze de multe ori în situații neindicate pentru această execuție. Să nu numim decît pe cîțiva: **Dragomir, Badea, Jamaischi.** Alții nu știu să dribleze decît lansați în viteză **(ca Pîrcălab, Codreanu** etc.).

Sîntem de părere că, **în interesul dezvoltării jocului, este bine să se încurajeze tendințele unor jucători buni tehnicieni de a realiza fazele de joc în care pasa nu este soluția cea mai avantajoasă — prin dribling.**

Fără a înceta să combatem jocul individualist în modul cel mai energic, credem că ar fi util ca **antrenorii să accentueze în pregătirea tehnică a jucătorilor însușirea și perfecționarea unor procedee de a dribla și a fenta, cu atît mai mult cu cît jocul unui număr destul de mare de fotbaliști din echipe fruntașe** trădează lacune serioase în **executarea driblingurilor celor mai simple, diminuînd eficacitatea jocului.** Aspectul unor partide de campionat, cu aglomerări nedorite de jucători în jurul balonului și cu eficacitatea relativ scăzută, se datorește în bună măsură deficiențelor tehnice ale jucătorilor în a se „descurca" cu mingea, în a dribla oportun și cu succes.

În legătură cu această problemă deplîngem lipsa unor articole în presa și literatura de specialitate consacrate driblingului și fentei. Ar fi poate necesar ca **editura de cărți sportive să procedeze la redactarea unei broșuri în care execuțiile unor jucători ca Bindea, I. Bogdan, Ozon, Petschovschi, Filoti, Dridea I, Dumitriu II, Ion Ionescu etc. să fie popularizate prin chinograme și prezentate ca metode de însușire a acestor execuții pentru uzul tinerei generații.**

De altfel experiența dovedește că pentru a dribla cu eficacitate, jucătorul nu trebuie să cunoască prea multe procedee, dar pe cele aplicate să le execute foarte rapid și cu mare precizie. Excelentul **Garrincha** folosea un singur procedeu, dar cu o spontaneitate atît de derutantă încît nu i-a rezistat nici un apărător în vremurile sale de glorie.

Importanța driblingului și fentei pare să fie în creștere în jocul modern. **Străpungerea dispozitivelor aglomerate de apărare nu se poate efectua de multe ori numai prin pase și necesită manevre individuale și colective de infiltrare, ceea ce nu poate reuși fără un dribling bun. Dar și în cimp menținerea stăpînirii mingii** pînă la realizarea obiectivului tactic urmărit cere posedarea unei tehnici perfecționate de protecție și de conducere a balonului, în condițiile de opoziție a adversarului. Mai ales tactica temporizării jocului (la modă în prezent) cere aplicarea unor procedee rafinate de a dribla și a fenta.

În aceste condiții, perfecționarea unui număr cît mai mare de jucători în arta driblingului și în cea a fentei este un imperativ al zilelor noastre.

prof. TUDOR VASILE

PELIA 9-a

RADIOGRAFIA ETA

U.T.A. - F.C. ARGEȘ 0-0

Timp frumos; teren bun.

U.T.A.: Gornea 7 — Birău 7, Bacoș 7, Lereter 8, Czako II 7 — Petescu 8, Axente 7 — Pop 5 (min. 71: Dumitrescu 7), Domide 7, Șchiopu 8, Chivu 7.

F.C. ARGEȘ: Coman 10 — I. Popescu 8, Barbu 9, I. Stelian 9, Ivan 7 — Prepurgel 7, Olteanu 7 — G. Radu 5 (min. 77: Nuțu 6), Kraus 7, Dobrin 7, Jercan 5.

ARBITRU: **Radu Buzdun** (București) **9.**

Apărarea piteșteană la înălțime

Din primul pînă în ultimul minut de joc, gazdele au atacat dezlănțuit, astfel că jocul s-a desfășurat într-un singur sens: către buturile apărate de Coman, solicitat în acest meci cît în zece. De fiecare dată însă, atît el cît și cei doi adevărați stîlpi ai apărării, Barbu și Ilie Stelian, au reușit să evite înscrierea golului. Pentru a enumera extrem de multele ocazii ratate de înaintașii localnici ar însemna să irosim tot spațiul ce-l avem la dispoziție. Preferăm să arătăm că Pop, Șchiopu, Domide și Chivu au avut fiecare posibilitatea să înscrie de mai multe ori. Amintind și tirul dezlănțuit al mijlocașilor Axente și în special al lui Petescu, precum și ofensiva fundașilor Birău și Czako, avem imaginea presiunii exercitate la poarta echipei F. C. Argeș. Și în acest meci jucătorii U.T.A.-ei au jucat bine, dar le reamintim că fotbalul se joacă întotdeauna pe goluri.

JIUL - STEAUA 1-1 (0-1)

Au marcat: **Voinea** (min. 32) și **Libardi** (min. 59).

JIUL: Zamfir 8 — Talpai 7, Georgevici 7, Pop 5, Mihai 6 — Stocker 7, Sandu 7 — Achim 7, Ionescu 8 (min. 55: Covaci 8), Libardi 8, Peronescu 7.

STEAUA: Suciu 8 — Sătmăreanu 8, Hălmăgeanu 7, Dumitru Nicolae 7, Vigu 5 — D. Popescu 7, Negrea 6 — Sorin Avram 7, Constantin 7, Soo 6, Voinea 8.

ARBITRU: **Zaharia Drăghici** (Constanța) **9.**

Steaua a mai trecut un obstacol

Partida începe molcom, Jiul acționează ceva mai precis. Achim pierde însă o ocazie excelentă (min. 5). Trei minute mai tîrziu Libardi **intră în acțiune și trimite o pasă excelentă aceluiași** Achim **dar acesta luftează iar** Peronescu, **la care ajunsese balonul, e deposedat de** Dumitru Nicolae **în ultima clipă. Un timp, jocul se mută la mijlocul terenului, dar tot Jiul are zvicniri; în min. 28** Suciu **plonjează la picioarele lui** Achim, **apoi** D. Nicolae **respinge un șut al lui** Ionescu. **Abia de acum încolo începe să se vadă Steaua, care-și menaja forțele. În min. 31,** Constantin, **servit de** Șoo, **are o bună ocazie de gol. Scorul se deschide în min. 32 în urma unei greșeli a apărării Jiului. Profită** Constantin. **El centrează la** Voinea, **care înscrie. Imediat, militarii au o nouă ocazie dar** Voinea **nu ajunge balonul. După pauză Jiul atacă dezlănțuit. Pentru a-și crea clipe de răgaz, apărarea Stelei aruncă mereu mingile în corner dar bucureștenii nu scapă de egalare pe care, în min. 59,** Libardi **o realizează.**

RAPID - DINAMO Bac. 3-0 (0-0)

Au marcat: **Ion Ionescu** (min. 53), **Dumitriu II** (min. 60) și **Jamaischi** (min. 87).

RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 8, Motroc 7, Dan 8, Greavu 6 — Dinu 7, Jamaischi 6 — Năsturescu 8, Dumitriu II 6, Ionescu 8, Codreanu 6.

DINAMO: Ghiță 8 — Kiss 8, Nunweiller IV 8, Vătafu 7, Maghiar 6 — Panait 5, Nedelcu 8 — Ene II 5 (min. 55: Ene Daniel 6), Dembrovschi 6, Rugiubei 6, Comănescu 5.

ARBITRU: **Petre Sotir** (Mediaș) **9.**

Prima victorie pe teren propriu

Giuleștenii au spart gheața cîștigînd acasă ambele puncte. Băcăuanii au început dezinvolt partida, dar treptat — treptat s-au stins tocmai acolo unde trebuiau să accelereze: în apropierea careului advers. Prima repriză anostă: șuturi slabe pe poartă și în afara ei, întreruperi nedorite datorită unor infracțiuni mai mult sau mai puțin intenționate. Repriza a doua aduce pe teren un alt Rapid. Feroviarii joacă mai grupat, pasele au mai multă adresă. Năsturescu, în formă bună, „trage" echipa după el. Numai intervențiile sigure ale lui Nunweiller IV, Kiss, Nedelcu, Maghiar **și ale portarului** Ghiță **întîrzie deschiderea scorului. Pînă în minutul 53 cînd** Ionescu **„perforează" poarta, avîndu-l coautor pe Dan. Celelalte două goluri au fost realizate de Jamaischi printr-un volé necruțător de la 18 metri, în urma unei pase excelente primite de la Ionescu, și de Dumitriu II după trei pase, pe cît de simple, pe atît de derutante.**

PETROLUL - A.S.A. Tg. M. 1-1 (0-1)

Au marcat: **Dragomir II** (min. 28) pentru A.S.A. și **Dincuță** (min. 46) pentru Petrolul.

PETROLUL: M. Ionescu 7 — Pal 7, N. Ionescu 7, Florea 6, Mocanu 8 — Dincuță 7, Dragomir 6 — Oprișan 7, Dridea I 6, Grozea 5, Badea 5 (min. 67: Moldoveanu 4).

A.S.A.: Bai 10 (min. 46: Solyom 8) — Tîmpănaru 7, Balaș 9, Toth 8, Czako 7 — Dodu 6 (min. 74: Ferencz), Siko 6 — Dragomir II 7, Raksi 7, Ciutac 5, Dumitriu III 7.

ARBITRU: **E. Martin** (București) **9.**

Petrolul — recordmana ratărilor

Prima repriză a avut alura unei „miuțe" în care aproape toți fotbaliștii ploieșteni au „exersat" șutul la poartă. Tabela de marcaj a rămas însă albă pentru două motive: 1. petroliștii au șutat nemaipomenit de imprecis; 2. apărarea oaspeților, în frunte cu Bai **(excepțional), s-a apărat eroic. Notăm fazele iminente de gol — cu autorii ratărilor — la poarta lui** Bai: min. 5 — Grozea, min. 15 — Dridea, min. 21 — Grozea, min. 30 — Dragomir, min 33 — Mocanu min. 35 — Oprișan min. 36 — Dincuță și Grozea min. 38 — Dridea. **În această repriză, o demarare a lui** Ciutac **(A.S.A.), urmată de o centrare înapoi, este fructificată de extremul** Dragomir **în min. 28 (0—1). După pauză, un șut al lui** Dincuță **aduce în min. 46 egalarea. În continuare, presiunea haotică a gazdelor este contracarată cu luciditate de oaspeți. De remarcat faptul că în min. 78** Grozea **a ratat un penalti!**

FARUL - DINAMO Buc. 4-0 (2-0)

Au marcat: **Kallo** (min. 11, 21, 61) și **Iancu** (min. 65).

FARUL: Manciu 7 — Pleșa 6, Tîlvescu 8, Mareș 7, Dumbravă 6 — Antonescu 8, Koszka 8 — Zamfir 7, Tufan 8, Iancu 8, Kallo 9.

DINAMO: Niculescu 4 (min. 28: Datcu 7) — Pîrvu 4, Nunweiller III 5 (min. 28: Boc 5), Dinu 7, Stoenescu 6 — Ghergheli 5, Nunweiller VI 5, Oct. Popescu 7 — Pîrcălab 5, Dumitrache 5, Lucescu 6.

ARBITRU: A. Pop (Oradea) **8.**

Scor neașteptat de sever

Meciul a debutat sub auspicii favorabile fotbaliștilor bucureșteni care de patru ori în primele 10 minute au avut prilejul de a deschide scorul prin Pîrcălab (min. 5), Oct. Popescu **(min. 7),** Stoenescu **(min. 8) și** Radu Nunweiller **(min. 10 — șut senzațional de la 30 de metri în bara transversală). Și cu aceasta, s-a risipit, parcă, toată forța de joc a echipei Dinamo. După ce înscrie primul gol prin** Kollo, **Farul atacă continuu, pe toată suprafața terenului, reușind să mențină în permanență inițiativa. Schimbările efectuate în echipă după primirea golului al doilea nu aduc în jocul bucureștenilor ceea ce așteptau antrenorii lor. Farul are prilejul să facă „3—0" încă din min. 33, dar Dinu rezolvă situația. După pauză, constănțenii măresc presiunea și Dinamo e nevoit doar să se apere. Tabela de marcaj se mai modifică de două ori, înregistrînd un scor neașteptat de sever pentru bucureșteni.**